

— wspomnieniem do wyboru jest 11. II., sobota po uroczystości Serca Pana Jezusa, 16. VII i 5. VIII.

15. sporządzono nowy zestaw czytań mszalnych na określone dni i w tzw. komunale maryjnym; zupełnie pominięto dawne czytania z Księgi Syracha i Przypowieści; w dniu 15. VIII. wprowadzono teksty o treści paschalno-eschatologicznej, w dniu 8. XII. — o wiecznym planie Bożym zbawienia w Chrystusie, którym to planem jest objęta także Maryja, Jej zaś wielka świętość od chwili poczęcia jest wyłącznie dziełem miłości Bożej, która dlatego Ją chojnie ubogaca, bo powołuje na Matkę Zbawiciela (dar jest wezwaniem do określonych zadań!).

Należy się spodziewać, że powyższe zmiany przyczynią się nie do zubożenia, lecz do pogłębienia kultu maryjnego, że Lud Boży ze szczególnej miłości nadal będzie czcił Najświętszą Maryję Pannę, Matkę Chrystusa i Matkę Kościoła, która nierozzerwalnym węzłem związana jest ze zbawczym dziełem swego Syna.

Wprowadzając zmiany w obchodzie świąt maryjnych zamierzano osiągnąć to, aby w roku liturgicznym rzeczywiście uwypuklało się zbawcze misterium Chrystusa, z którym Maryja jest związana jako Służebnica, Matka i Królowa. Ona ma być czczona nie statycznie i w oderwaniu od Chrystusa, lecz jako uczestnicząca w zbawczym dziele Syna.

W Marii należy podziwiać i wysławiać wspaniały owoc zbawienia i uświęcenia dokonanego przez Chrystusa i w Chrystusie, oraz w Niej, jakby w obrazie, oglądać to, czym Kościół cały pragnie i spodziewa się być (por. KL 103).

Lublin

Ks. MARIAN PISARZAK, MIC

HYMN DO DUCHA ŚWIĘTEGO (Z OFICJUM KONGREGACJI DUCHA ŚW.)

Pierwotna wersja

Donum Dei, Paraclite,
Te voce, mente psallimus,
Inest tibi totus Pater
Ejusque totus Filius.
Ab ore Patris profluis,
Utrumque nectans Spiritus,
Dei facis nos filios,
Quos unxeris, sacras deos.
Charismatum pinguedinem
Effundis in Cor Virginis,
Ut inde nobis defluant
Spes, charitas, lux, gaudium.

In nos veni, semper manes,
Divina cordis Unctio,
Mentis fuga caliginem,
Cor ure sacris ignibus.
Da gentibus sensum novum,
Et derelictos visita,
Viam salutis edocens,
Perduc eos in patriam.
Deo Patri sit gloria
Qui, quos redemit Filius,
Et Sanctus unxit Spiritus,
Ditet beato lumine. Amen.

Ostateczna redakcja

Donum Dei, Paraclite,
 Te mente et hymno psallimus,
 Inest tibi totus Pater
 Ejusque totus Filius.
 Ab ore Patris profluis
 Suum osculantem Filium:
 Nostrum, Pater, sis pauperum,
 Deique fac nos filios.
 Charismatum pinguedinem
 Effundis in cor Virginis,
 Ut inde nobis defluant
 Spes, caritas, lux, gaudium.

In nos veni, in nobis mane,
 Divina cordis unctio:
 Mentis fuga caliginem,
 Cor ure sacris ignibus.
 Da gentibus sensum novum,
 Et derelictos visita;
 Viam salutis edocens,
 Duc exules in patriam.
 Deo Patri sit Gloria,
 Ut quos redemit Filius,
 Quos Sanctus unxit Spiritus,
 Ditet beato lumine. Amen.

TŁUMACZENIE POLSKIE

Wielbimy Cię pieśnią chwały,
 Darze Boży, Duchu Święty!
 W Tobie bowiem Ojciec cały
 I Syn Jemu współistotny.

Tyś wzajemnej jest miłości
 Tchnieniem Ojca oraz Syna.
 Byśmy dziećmi byli Boga,
 Niech to sprawi Twa przyczyna.

Przeobfite swoje dary
 Na Najświętszą zlewasz Panne,
 Skąd miłości, światła, szczęścia
 Źródło dla nas nieustanne.

Racz przyjąć do nas, w nas pozostać
 Boskie Serca namaszczenie:
 Rozprosz ciemności umysłu,
 W Sercu święte wznieć płomień.

Daj ludowi serce nowe,
 Nawiedz łaską tam, gdzie trzeba,
 Drogi ucząc nas zbawienia,
 Wiedź wygnańców do bram nieba.

Bogu Ojcu niech brzmi chwała
 I Synowi, Zbawcy świata,
 Namaszczeni Duchem Świętym
 Niech się cieszą po wsze lata.

Amen

NOTA BIBLIOGRAFICZNA

Publikowany hymn został ułożony około r. 1870. Za jego autora podaje się O. Riehla, późniejszego wikariusza apostolskiego w Senegalu. Pierwotna wersja hymnu miała wadliwe metrum, dlatego hymn został w r. 1894 gruntownie przerobiony i po pewnych poprawkach Kongregacji Obrzędów przez nią zatwierdzony.

Hymn *Donum Dei, Paraclite* figuruje w zbiorze hymnów ks. U. Chevallier (1841—1923) *Repertorium hymnologicum*, t. III, nr 25700. Jako referencję podaje on *Analecta Ecclesiastica*, roczn. 1894, t. II, s. 399, które umieściły *Officium votivum Sancti Spiritus* wraz z powyższym hymnem, bez żadnych wyjaśnień.

Puszczykowo

Spolszczył O. STANISŁAW FORYŚ, CSSp

„Z Eucharystii rozchodzi się jedność społeczna i hierarchiczna, która zmierza do swego ogniska widzialnego, jakim jest posługiwanie apostołskie, i niewidzialnego, jakim jest tajemnica Ducha Chrystusa; rozchodzi się bez granic w powszechność Kościoła na całej ziemi we wzlocie miłości misyjnej i ekumenicznej.

Taki to horyzont otwiera się przed nami, jeżeli na prawdę w głębi wieczernika naszego Kościoła lokalnego będziemy odprawiać eucharystyczną ofiarę Jezusa złożoną „za życie świata”, by świat żył (J 6, 51).”

PAWEŁ VI, z homilii w czasie Kongresu Eucharyst. w Udine (wrzesień 1972)